Podobenství

Pro besídky mladších školáků

Podobenství
pro besídky mladších školáků

Napsala: Dana Navrátilová
Korektura: Veronika Salamonová

strana 3 Podobenství o milosrdném Samaritánovi
https://www.max7.org/en/resource/goodsamaritan - video Samaritána mají udělaného lépe než marnotratného syna.

strana 5 Podobenství o dvou stavitelích
https://www.max7.org/en/resource/WiseFoolishBuilders

strana 7 Podobenství o rozsévači
https://www.max7.org/en/resource/ParableSower

strana 9 Podobenství o pokladu
https://www.max7.org/en/resource/jesusparableofthetreasureinthefield

strana 11 Podobenství o ztracené ovečce
https://www.max7.org/en/resource/lostsheep

V Bibli najdete mnoho podobenství. Dětem je můžete oživit a přiblížit tím, že si o nich budete nejenom vyprávět, ale budete také přemýšlet o tom, jak realizovat věci, ke kterým společně na besídkách dojdete inspirováni různými podobenstvími.

Citace z Bible jsou z ekumenického překladu.

Tyto lekce jsou vhodné pro mladší školáky. Pokud je budete chtít použít pro předškoláky, vyplatí se vám, když si vymyslíte fiktivního „průvodce“. Bude to člověk, který se stane aktérem jednotlivých podobenství. V podobenství o milosrdném Samaritánovi to bude zraněný člověk. O dvou stavitelích jeden ze stavitelů. V dalším příběhu rozsévač. Ve čtvrtém člověk, přemýšlející, jestli se má opravdu všeho vzdát, aby měl dostatek na koupi pole s pokladem a v posledním příběhu to bude pastýř, který hledá svou zatoulanou, ztracenou ovečku.

Pokud máte děti, které jsou akční, zkuste si vždy podobenství na konec besídky zahrát. Určitě budete mít nadbytek aktérů. Zapojte je také. Budou to ti, kteří postávají kolem a vždycky „nejlíp“ ví, co ten druhý měl udělat a jak.

V jednotlivých lekcích jsou náměty na hry, vyrábění, ztišení, promítání, zpívání. Vyberte si pro vaše děti to, co vám nejlépe vyhovuje. Určitě nechtějte stihnout všechno.

Přeji vám radost ze společného zkoumání hlubin podobenství. Dana Navrátilová

Podobenství o milosrdném Samaritánovi

Hra na úvod: Udělejte vodovkami pár kaněk. Děti mají fantazii. Zeptejte se jich, co jim ty kaňky připomínají. Podobají se něčemu? Nechte je chvíli si s tím pohrát.

Ježíš často mluvil k lidem v podobenstvích. Co je podobenství? Je to příběh, který se sice nestal, ale je něčemu velmi podobný. Je to trochu jako hádanka. Člověk musí přemýšlet, aby jí porozuměl. Všimněte si, že Ježíš často na otázku odpověděl otázkou. Nechal lidi přemýšlet, ať sami najdou správnou odpověď.

Za Ježíšem často chodili zákoníci. Znali toho hodně ze Starého zákona, byli vzdělaní, snažili se dodržovat Mojžíšovy zákony, a tak byli přesvědčeni o tom, že oni jsou ti jediní, kteří jistě přijdou do Božího království.

Jednou zase přišel nějaký zákoník s otázkou, co má dělat, aby mohl mít podíl na věčném životě. Ježíš odpověděl otázkou: *„Co je psáno v zákoně? Co tam čteš?“* A zákoník správně odpověděl: „*Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a* ***miluj svého bližního jako sám sebe.*** *“ (Lk 10,26-27)* Pomalu ten verš dětem zopakujte jako ukazovací říkanku. Zákoník ale nebyl s odpovědí spokojen. Určitě poznal, že u něj něco není v pořádku, a tak se chtěl ospravedlnit. Proto se zeptal, kdo je to vlastně ten „bližní“. Kdo byste děti řekly, že je „bližní“? Jak byste zákoníkovi odpověděly vy? (Nechte děti odpovědět.) Víte, mít rád hodné lidi, to je snadné. Jenže kolem nás nejsou jen samí hodní lidé. Co s těmi protivnými? Jsou to naši bližní nebo jenom ti hodní jsou naši bližní? Co myslíte?

Pán Ježíš, aby jim odpověděl, vymyslel příběh. Říká se mu prostě *Podobenství o milosrdném Samaritánovi*.

My si ho můžeme zahrát. Vyberte si dobrovolníka, který bude hrát zraněného muže z podobenství. Můžete předvést, jak jdete kolem toho zraněného jako student medicíny. Důkladně prostudujte rány, které má zraněný, okomentujte je třeba: „No to je mazec. Ty jsi dopadl.“ A jděte klidně dál, aniž byste sebeméně pomohli zraněnému. Pak zahrajte moralistu, který zraněného zdálky sleduje a pokřikuje na něj: „Vidíš, vidíš, to máš určitě za to, jak jsi v pondělí odmlouval ve škole. Dobře ti tak!“ Pak předveďte "křesťana - zákoníka". Koukněte na zraněného a řekněte: „Jejda, jak se ti to stalo? To je mi teda líto. Já se za tebe pomodlím." Pomodlete se a odejděte. Teď buďte v roli vypravěče a okomentujte to: „Tak ten si jenom na křesťana hrál. Takové lidi Bůh ve svém království nechce.“ Nakonec přijďte jako obyčejný kluk (holka), se kterým se ostatní lidé ani nebaví, pohrdají ním, protože je z chudé rodiny, nosí obyčejné oblečení a taky není žádný krasavec. Přicházíte nesměle a vidíte, že tu leží zraněný člověk. Je vám ho líto. Podíváte se na zraněného a hned mu jdete pomoct.

Potom se dětí znova zeptejte, kdo je tedy bližní? Pochvalte děti za správnou odpověď. Zákoník na otázku Ježíše nakonec odpovídá těmito slovy: ***„Bližní je ten, který prokázal milosrdenství.“ Pán Ježíš mu odpověděl: „Jdi a jednej také tak.“*** Slova Pána Ježíše dětem zopakujte: „Jdi a jednej také tak.“

Ještě si vysvětlíme, kdo to byli Samaritáni. Byli v dobách Pána Ježíše pohrdanými lidmi. Patřili k těm, kteří se vrátili z babylonského zajetí, ale už nedodržovali Mojžíšovy zákony. Proto jimi židé opovrhovali.

Samaritáni nebo jiní pohrdaní lidé nebývají zlí lidé. Často jsou jen jiní než většina ostatních lidí kolem nich. Bůh se ale dívá na to, co děláme, ne na to, o čem mluvíme, že je správné dělat. A víte, když je vám hodně zle, díváte se stejně jako Bůh. Bližní je pro vás ten, kdo vám pomůže,

ne ten, kdo má krásné šaty, je vzdělaný, zábavný, slavný nebo bohatý. Na to se v takové situaci vůbec nekoukáte.

Můžeme pustit video: https://www.max7.org/en/resource/goodsamaritan

Chvilka ztišení: Můžete děti motivovat k tomu, aby byly jako milosrdný Samaritán. Aby nehleděly na to, co o nich lidé říkají, ale byly ke všem laskavé a všímavé k těm, kteří potřebují pomoct. Jestli máte ve sboru někoho takového, kdo potřebuje pomoc, kterou by děti zvládly, vybídněte je k tomu a pomozte jim s realizací. Stejně tak mohou najít způsob, jak pomoct někomu doma nebo někomu ze svých kamarádů. Modlete se společně za to, abyste v tom byli praktičtí.

Hry: Naučte děti něco z první pomoci. Jak zavolat sanitku, jak ošetřit drobné zranění, jak pomoct zraněnému…

Vyrábění: Pokud děti rády vyrábějí, mohou si udělat nejrůznější varianty rukou, které pomáhají.

Lukáš 10, 25-37

Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“
On mu řekl: „‚Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí‘ a ‚miluj svého bližního jako sám sebe.‘“
Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čiň a budeš živ.“
Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“
Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: ‚Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.‘
Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“
Zákoník odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

Podobenství o dvou stavitelích

Úvodní scénka: Jakmile přijdete za dětmi, zatváříte se zimomřivě a sáhnete po svetru nebo košili. „Taky je vám tady dnes zima? Já se musím trochu zahřát.“ Oblečete si rozepínací svetr a začnete se zapínat od prvního knoflíku – jenže špatně. Začnete o jednu dírku vedle. Ať děláte, co děláte, už to bude všechno dál špatně. Ne jenom jeden knoflík. Všechny. Nechte děti, ať vás na to upozorní. Pak je nechte, ať vám pomůžou to opravit. Schválně u toho dělejte hlouposti – třeba nechejte tu první dírku špatně a různě kombinujte ty ostatní, ať si u toho užijete trochu legrace. Nakonec to celé zapněte správně. Můžete končit slovy: „No to jsem se u toho až zapotila, tak ten svetr můžu zase sundat. Já vím, svetr se má zapínat správně hned od prvního knoflíku, jinak to prostě nemůže dopadnout dobře. To mi ale připomnělo jeden příběh z Bible. Jak by ho Ježíš asi řekl dnešním učedníkům?“ A začněte vyprávět třeba takto:

Standa a Ferda byli dva kamarádi. Byli mladí, plní elánu a zrovna se chystali, že začnou stavět dům. Každý ten svůj. Často se radili, jak na to, protože postavit dům, to není jen tak. Musíte mít stavební povolení, spoustu peněz na všechen materiál, najít dobré místo a taky vědět, jak se takový dům správně staví. Standa dělal rád všechno pořádně. Když měl jasno, jaký dům chce, šel pro něj hledat to nejlepší místo. Konečně ho měl. Na kopci nad řekou bylo to pravé. Je tam sice skála, základy dají hodně práce a budou drahé, ale nehrozí mu, že by mu dům vzala povodeň. Ferda se mu smál. Taková zbytečná dřina. To on postaví dům hned u vody. Tam je měkká hlína, základy budou hotové raz dva a pak už to jen pofrčí. Bude mít dost vody pro zahrádku, a hlavně v létě jenom vyběhne z domu a může chytat ryby nebo skočit do vody a zaplavat si. Prostě paráda. A tak se oba pustili do stavění. Ferda byl se svým domem brzy hotový. Nastěhoval se a Standovi se jen smál, že má před sebou ještě tolik práce. On už si mohl užívat báječné léto. Chodil se koupat a lovit ryby. (Namalujte jeho dům u vody.) Standa zatím pořád pracoval. Trvalo to ještě dlouho, než byl konečně hotov i on. (Namalujte druhý dům na skále nad vodou.) Jednoho dne se přihnaly veliké mraky. Nebe bylo úplně černé. Přišla bouřka a po ní pršelo a pršelo. Voda v řece začala stoupat. Ferda se na to nadělení koukal z okna a doufal, že déšť brzo ustane. Ale pořád pršelo. Ferdův dům měl už vodu všude ve sklepě. Řeka hrozivě hučela. Byl v ní silný proud. Nakonec Ferdovi nezbylo nic jiného než utéct z domu na kopec. Schoval se ke Standovi a z okna se díval na to nadělení venku. Pak se to stalo. Silný proud se opřel o jeho dům a dům se zbortil, jako by byl z papíru. Proud jej unášel po vodě dál a dál. Ferdovi nezůstalo vůbec nic.

„Tak děti, kdo mi poví, kde se stala chyba?“ (Nechte děti odpovědět.) Když děti dojdou k závěru, že chyba byla ve špatných základech, dejte jim odměnu. Pak jim dejte další otázku: „Proč něco takového Ježíš lidem vyprávěl? Teď už to snadno uhodneme. Je to jasné. Když začneme něco dělat špatně, pak už to ničím nejde spravit, dokud neopravíme ten špatný základ. Ten pořádný a pevný základ všeho, co děláme, je Pán Ježíš. Když stavím na špatném základě, brzy přijdou problémy. Víte, děti, s naším životem je to jako s těmi domy. Když má dobrý základ, vydrží i zlé časy. Už víme, že tím základem je Bůh. Když ho posloucháme, on nám pomůže a z našich těžkostí nás vyvede nebo nám poradí, co máme dělat, abychom se do těžkostí vůbec nedostali tak, jako se do nich dostal třeba Ferda. Když jej neposloucháme, sami si zavíráme dveře do Božího království.“

Napište celou tuto pasáž z Bible na velký papír a nechte děti, ať si ji přečtou:

Matouš 7,21-27

„Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘

A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozvážnému muži, který postavil svůj dům na skále. Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nepadl, neboť měl základy na skále. Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku. A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký.“

Můžete také naučit děti tento verš:

„Když nestaví dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé“. Žalm 127,1

Na závěr pustíme dětem video: https://www.max7.org/en/resource/WiseFoolishBuilders

Chvilka her a ztišení: Děti mají před sebou nejdůležitější rozhodování v životě: Kým budou, koho si vezmou, kde budou bydlet, jestli budou mít děti…Umět se správně rozhodovat se učíme od malička. Jak se děti rozhodují, si můžete hned vyzkoušet. Dejte jim různé výzvy a nechte je odpovědět na otázky stylu: Co bys dělal, kdybys… (měl bratra a ten ti zrovna snědl kousek tvé čokolády; byl na závodech a zjistil, že tam někdo podvádí; viděl někoho, kdo maluje sprejem po cizím domě; věděl, že v televizi je film, na který se nesmíš dívat, ale rodiče zrovna nejsou doma…)

Nakonec se s dětmi modlete, aby se uměly v životě dobře rozhodovat, a aby své rozhodování podřídily Bohu, který je bezpečným základem jejich života.

Hra: Bůh naučil všechno živé, jak stavět svůj domeček, aby se v něm dalo žít. On to všechno vymyslel. Dejte na zem po celé místnosti pár obrázků zvířecích obydlí. Pak si děti dají závody stylu: Včelky letí domů. Bobři jdou domů…Ze všech dětí jsou včelky (bobři) a musí najít správný domeček. Kdo dorazí do domečku jako poslední, vypadává ze hry. Dejte tam i pár těžších úkolů.

Můžeme s dětmi zazpívat písničku „Muž moudrý stavěl dům svůj na skále…“

Vyrábění:

Podobenství o rozsévači

Úvodní hra: Řekněte dětem: „Protože už víme, že podobenství je jako hádanka, můžeme začít rovnou hádankami. Rozdělíte se na týmy a budete soutěžit, který tým uhádne více hádanek. Mám v ruce pět kartiček s obrázky různých věcí. Vaším úkolem je zjistit, co je na obrázcích. Budu věci popisovat a vy budete hádat, co popisuji. (Například pro ‚trní' dám nápovědu: ‚Je to v přírodě, je to součást rostlin. Rostliny, které to mají, se dají těžko utrhnout.')" Děti mají uhodnout slova: **trní, skála, ptáci, hlína, zrní.** Vždycky, když slovo uhodnou, položte před ně příslušnou kartičku s obrázkem. Až uhodnou všechno, řekněte jim, co mají tato slova společného. Připomínají nám další podobenství Pána Ježíše. Je to podobenství o rozsévači.

Proč Pán Ježíš říkal lidem toto podobenství? Vysvětlím vám to na malém příběhu Honzíka.

Honzík dostal autíčko. Není to ale obyčejné autíčko. Tohle je speciální. V noci začne samo od sebe svítit jako malá lampička. Honzík má z autíčka obrovskou radost. Druhý den si ho vezme do školy, protože ho chce ukázat svým kamarádům. Kluci sedí kolem Honzíka a on jim nadšeně povídá o tom, co autíčko umí. Pepa chvíli poslouchá a pak Honzíkovi řekne: „To znám. To mám doma. Moje autíčko má takový blikač. Když zmáčknu jeden čudlík, tak zabliká." Honzík se ale brání: „To je přece něco jiného!" Jirka se k Honzíkovi přidá: „To je jasné, že je to něco jiného. Zato já mám doma parádní lampičku." Honzík se už skoro zlobí – on má přece autíčko, které se samo rozsvítí; autíčko není lampička. Korunu tomu dá Mirek, který řekne, že on by vláček, který sám houká, nechtěl. Všichni se podívají překvapeně na Mirka, protože přece o vláčku, co sám houká, nikdo nic neříkal. Pavlík ale jde k Honzíkovi a chce si půjčit jeho autíčko. Otáčí ho v ruce a žasne, že se to autíčko doopravdy umí samo rozsvítit. To je přece neuvěřitelné! Hned dodává, že by fakt takové autíčko taky chtěl. Honzík je nadšený, že je mezi dětmi aspoň jeden, který mu rozumí.

Jak to souvisí s naším podobenstvím? Hodně. Pán Ježíš a jeho učedníci měli s lidmi podobné trápení. Říkali jim o Božím království. Jeho učedníci a křesťané to dělají až dodnes. Přesto bylo a je spousta lidí, kteří vůbec nechápou, co je Boží království a kdo je Pán Ježíš. Vůbec nechápou, jak je důležité patřit Pánu Ježíši a do jeho království. Nic není v životě důležitější než právě toto. Učedníci byli často smutní, když viděli, že lidé to nechtějí pochopit. Pán Ježíš, aby učedníci nebyli moc zklamaní, že je lidé nechápou, nakonec vymyslel podobenství o rozsévači. Převyprávějte ho a během vyprávění kreslete, co se v podobenství odehrává. Podobenství můžete dětem trochu přiblížit třeba takto:

Pan Růžička měl maličké pole. Velmi se těšil, až na jaře naseje semínka a vyroste mu na něm krásná úroda. Nabral plnou hrst semínek a začal je rozsypávat na pole. Jenže foukl silný vítr a semínka skončila na cestě. Než se vzpamatoval, přiletěli ptáci a semínka sezobali. (Domalujte k cestě ptáčky a chvíli je zlobně sledujte. Pak se zeptejte: „Viděly jste to? Všechno sezobali. Nic nenechali. A můžu začít znova. Musím to zaset jinam.") Jenže vítr si s ním toho dne hrál. Zase silně zafoukal z druhé strany a semínka skončila na skále. (Nasypte semínka na obrázek skály. Tvařte se trochu rozpačitě a dělejte, že přece jenom čekáte, že tam něco vyroste. A ono nic. Nechte děti, ať samy poví, proč to neroste.) „No dobrá, tak to naseju třeba tu." Ale semínka padnou do trní. (To trní tam namalujte.) Po chvíli váhání řekněte zklamaně, že tam taky nic nevyroste. Zároveň zjistíte, že už máte málo semínek. „Teď se to už musí podařit." A opravdu. Konečně se vám podaří semínka nasypat na správnou hlínu, kde budou růst. (Spokojeně se na ně podívejte a pak se spokojeně podívejte na děti.)

Tak toto pověděl Pán Ježíš učedníkům. Co to ale znamená? Co myslíte vy? Učedníci tomu moc nerozuměli, a tak jim Pán Ježíš podobenství vysvětlil takto: (Tuto pasáž nachystejte dětem tak, jak je v Bibli. Vytiskněte si ji velkým písmem a nechte děti, ať to samy přečtou.)

Lukáš 8,11-15

„Toto podobenství znamená: Semenem je Boží slovo.
Podél cesty – to jsou ti, kteří uslyší, ale pak přichází ďábel a bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli zachráněni.
Na skále – to jsou ti, kteří s radostí přijímají slovo, když je uslyší; protože v nich však nezakořenilo, věří jen nějaký čas a v čas pokušení odpadají.
Semeno padlé do trní jsou ti, kteří uslyší, ale potom je starosti, majetek a rozkoše života dusí, takže nepřinesou úrodu.
Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.“

Nakonec jim můžete pustit video:
https://www.max7.org/en/resource/ParableSower
a říct jim, že během toho, kdy se budou dívat na video, mohou přemýšlet o tom, jak je to s jejich srdíčkem. Do jaké půdy u nich zapadá Boží slovo? Taky mohou přemýšlet nad těmi, kterým o Bohu říkali a byli odmítnuti. Vysvětlete jim, že ani Pána Ježíše neposlouchali všichni. Tak to zkrátka je. Nesmíme se tím nechat odradit.

Vyrábění: Navrhněte dětem, že také ony mohou být rozsévači. Mohou vyrobit malý dáreček, třeba košíček nebo papírovou krabičku, kterou si nazdobí a naplní třeba oříšky nebo slunečnicovými semínky. Do košíčku vloží kartičku s biblickým veršíkem, který je jim blízký a košíček někomu nevěřícímu věnují. Nakonec si udělejte čas na modlitbu, aby dětem Bůh pomohl vidět, komu dáreček dát.

Hra: Rozsévač má pole. Ohraničenou plochu. Rozseje semínka – třeba kostky. Ostatní jsou ptáci, kteří rozsévači létají na semínka. Koho rozsévač plácne, ten musí pustit semínko a už nesmí na pole.

Podobenství o pokladu

Úvodní hra: Připravte si pro děti deset biblických hádanek. Slibte jim, že za každou správně zodpovězenou otázku si mohou vybrat jednu z deseti malých kartiček. Na deseti kartičkách máte napsané „výhry“. Kartičky označte z jedné strany „poklad“ a z druhé strany nápisem, který dětem oznámí, co získaly. Položte před děti kartičky nápisem „poklad“ nahoru. Těmi poklady mohou být samolepky, obrázky... (Opravdu jen maličkosti.) Jsou ale i rizikové kartičky, kde je čeká nějaký úkol nebo také vůbec nic. Děti odpovídají na otázky. Když správně odpoví, ukážou si na některou kartičku, otočí si ji a zjistí, co získaly. Tím sbírají „poklady“. Nakonec jim řekněte, že toto byly jen malé poklady, vy ale máte větší poklad. Aby ho mohly získat, musí vám vrátit všechny malé poklady, které nasbíraly. Nechte je, ať se domluví, co udělají. Když se rozhodnou, že vám budou věřit, a že budou chtít ten větší poklad, vyberte od nich malé poklady a sdělte jim, že získat pořádný poklad něco stojí. To není jen tak. Takže si na něj budou muset ještě chvíli počkat.

Pak začněte vyprávět. Dokonce i Pán Ježíš povídal svým učedníkům o pokladu. Nebyl to ledajaký poklad. Ten, o kterém mluvil Pán Ježíš, byl výjimečný. Dnes bychom o něm povídali učedníkům asi takto:

Pan Jedlička byl docela obyčejný člověk. I když by se dalo říct, že byl spíš bohatý. Měl dům, zahradu, bazén na zahradě, garáž a luxusní auto. Také v domě měl všechno, co si jen přál. Jednou se vypravil do lesa na houby. Bylo vedro a pan Jedlička si chtěl zkrátit cestu přes pole. Uprostřed pole byl malý remízek. Pan Jedlička zamířil rovnou tam. Pod stromy byly totiž veliké balvany a pan Jedlička se rozhodl, že si sundá bundu, dá ji do igelitky a schová si ji tam pod některý z těch balvanů, ať se s ní nemusí tahat celou cestu, když se udělalo tak teplo. Odvalil kámen a vykulil oči překvapením. Pod balvanem se něco zalesklo. Odvalil vedlejší kámen, aby se lépe podíval, co to je. Nebylo pochyb. Bylo to víko velké zlaté truhlice. Pan Jedlička rychle odhrnul hlínu z víka a opatrně se pokusil víko otevřít. Šlo to překvapivě snadno. To, co potom spatřil, mu úplně vyrazilo dech. Truhla byla plná drahokamů. Jeden krásnější než druhý. Pan Jedlička pomalu zavřel víko a chvíli přemýšlel. Pak se rázně rozhodl. Půjde a celé to veliké pole koupí. Tím získá i ten poklad. Vypravil se za majitelem pole, ale on mu řekl, že to pole je opravdu velmi, velmi drahé. Když pak řekl cenu, pan Jedlička zjistil, že by musel prodat úplně všechno, co má, aby si ho mohl koupit. Doopravdy to chce udělat? Chce se zbavit úplně všeho, co celý život budoval? Všeho, co má rád? Má opustit i svůj milovaný bazén? Vzdát se svého domu? Nakonec se rozhodl, že to udělá. Šel a všechno prodal, koupil pole a hned se vypravil pro svůj poklad. Až když jej vykopal celý, zjistil, jak moc veliký je. Už nelitoval, že jej stál úplně všechno, co měl. Taky si ale všiml, že poklad je kouzelný. Na spodní straně víka bylo zvláštní zrcadlo. Vždycky, když otevřel truhlici, uviděl v zrcadle své srdce. Když bylo plné lásky, byla i truhlice plná pokladů. Když v něm té lásky bylo málo, byla i truhlice poloprázdná. Pan Jedlička brzy pochopil, že bez lásky by z truhlice neměl vůbec nic.

Co ten příběh vlastně znamená? Pán Ježíš rád mluvil v hádankách. A tak mluvil v hádankách, i když mluvil k učedníkům o poli s pokladem, který si jeden muž koupil a dal za to pole vše, co měl. Představte si, že jste Boží učedníci. Pojďme si na ty Ježíšovy hádanky společně najít odpovědi.

1) Co myslíte, že je ten poklad, o kterém mluvil Pán Ježíš? (Nechte děti hádat. Správná odpověď je Boží království. Pokud si nebudou vědět rady, dejte jim nápovědy.)
2) Další otázka zní: Kdo je tím člověkem, který jde a koupí to pole? (Každý, kdo se rozhodl následovat Pána Ježíše.)

3) Co Pán Ježíš mínil tím, že člověk, který chce do Božího království, musí jít a prodat vše, co má? (To znamená, že se rozhodne patřit Pánu Ježíši se vším, co má. Taky se zřekne toho, co jej od Pána Ježíše odděluje – odloží hříchy.)
4) Toto bude nejtěžší otázka. Co byste museli „prodat“ vy, abyste mohli jít a koupit si pole s pokladem? Jinak řečeno, je nějaký hřích, který byste museli odložit, abyste mohli následovat Pána Ježíše? Můžeme se společně modlit, aby nám Bůh ukázal, jak vidí naše srdce on. A jestli je v něm něco, co není v pořádku, můžeme jej poprosit, aby nám pomohl to všechno uklidit.

Nakonec dětem dejte slíbený „poklad“. Můžete jim třeba vrátit to, co získaly po prvních hádankách a k tomu jim přidejte malou čokoládu pro každého.

Můžeme dětem pustit video:
https://www.max7.org/en/resource/jesusparableofthetreasureinthefield

Pokud budete mít ještě čas na hry a vyrábění, můžete třeba zkusit toto:

Hra: Nabízí se nejrůznější hry s pokladem. Udělejte třeba dětem bludiště, kde budou hledat cestu k pokladu. Nebo můžete s dětmi hledat poklad, který jste předtím skryli. Další varianta je hra se špendlíky. Můžete vzít špendlíky s barevnými hlavičkami. Řeknete dětem, že někdy je poklad tak nenápadný, že si jej skoro nikdo nevšimne. Naším pokladem budou tyto špendlíky. Pošlete dva dobrovolníky za dveře a všechny ostatní děti si vezmou špendlík a někde ho zapíchnou do svého oblečení tak, aby byly viditelné. Pak zavoláte dobrovolníky a necháte je soutěžit, kdo dříve objeví „skryté poklady“ – špendlíky.

Vyrábění: Můžeme vyrobit pokladničku.

Matouš 13,44 – 45

„Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všecko, co má, a koupí to pole. Anebo je království nebeské, jako když obchodník, který kupuje krásné perly, objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všecko, co má, a koupí ji.“

Podobenství o ztracené ovečce

Zeptejte se dětí, jestli už někdy ztratily něco, na čem jim opravdu záleželo. Nechte je popovídat, jak se s tím vyrovnaly. Pak jim řekněte, že dnes se taky budeme bavit o něčem, co bylo ztracené.

Hra na úvod: připravte si pro děti obrázky **louky, vlka, medvěda, oveček a pastýře.** Obrázky dětem před besídkou schovejte v místnosti, kde máte program. Vyzvěte děti, ať obrázky najdou. Jakmile se jim to povede, pochvalte je a dejte jim odměnu. Pak dejte obrázek ovečky na louku a vedle ovečky dejte obrázek pastýře.

Takto ty obrázky patří k sobě. Ovečky potřebují dobrou pastvinu na louce a hlavně dobrého pastýře, který by se o ně staral a strážil je před nebezpečím. Dobrý pastýř má vždy hodně práce. Nemůže si říct: „Dnes je neděle a mně se nechce pracovat." Ovečky jej potřebují každý den. Co kdyby je nehlídal? A co by se stalo, kdyby nechal ovečky v ohradě a ta ohrada měla někde díru? Ovečky by se mohly zatoulat a mohly by se stát snadnou kořistí vlka, medvěda nebo v některých zemích dokonce lva. To ale dobrý pastýř nikdy nedovolí. Znáte někoho z Bible, kdo před medvědem a lvem ochránil ovečky? Správně. Byl to David, když byl ještě chlapec. A víte, co David řekl, když už byl dospělý muž? *„Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.*" (Žalm 23,1) Naučíme se ten veršík spolu.

Pán Ježíš o sobě několikrát řekl, že je dobrý pastýř. Zná hlas svých oveček a ony znají jeho. A není to jen obyčejný pastýř, který se poleká, když přijde vlk nebo medvěd. Říká nám o sobě, že mu záleží na každé ovečce. Pán Ježíš je pastýř, který byl připraven za své ovečky i zemřít. Kdo jsou ale ovečky Pána Ježíše? (Nechte děti odpovědět.)

K Pánu Ježíši přicházeli lidé a vyčítali mu, že se stýká s lidmi, kteří dělají špatné věci. Mysleli si, že takovým lidem by se měl vyhýbat. Tvářili se velmi povýšeně. Pán Ježíš jim chtěl vysvětlit, proč chodí za lidmi, kteří jsou hříšníci. A tak jim pověděl podobenství o ztracené ovečce. Je to příběh pastýře, který měl spoustu oveček. Všechny se pásly na pastvě a bylo jim dobře. Jenže když je pastýř počítal, tak zjistil, že jedna ovečka mu chybí. Hned se ji vypravil hledat. Dalo mu to hodně práce, hledal a hledal, až ji konečně uviděl. Srdce mu poskočilo radostí. Běžel k ní, vzal ji do náruče, pohladil ji a něžně ji nesl zpět do bezpečí. A hned, jak přišel domů, všem kolem radostně povídal, že už ji má, že našel tu ztracenou ovečku. Všichni se radovali s ním.

Pán Ježíš pak těm, kteří mu vyčítali, že se setkává s hříšníky, vysvětlil, že hříšníci jsou jako ty ztracené ovečky. On přišel na svět, aby ztracené ovečky zachránil. Vždycky, když se podaří zachránit jednoho hříšníka, je z toho v nebi veliká radost.

Můžete dětem pustit video: https://www.max7.org/en/resource/lostsheep

Chvilka ztišení: Řekněte dětem, ať si představí, že jsou ovečky. Kde myslí, že jsou? V bezpečí nebo se toulají někde, kde to vypadá svůdně, ale může tam na ně číhat nebezpečí? Jsou jako ta zatoulaná ovečka? Pak je na čase volat k Bohu o pomoc. Bůh ví, že děláme chyby. Můžeme je napravit, svoje hříchy vyznat a on nám pomůže. Vrátí nás tam, kde bude s námi a kde budeme v jeho bezpečí. Řekněte dětem, že jste připraveni se s nimi za tyto věci modlit nebo si s nimi popovídat, jestli to potřebují a připadají si jako ztracená ovečka.

Hra: Poschovávejte obrázky oveček a řekněte, že vám někdo rozbil ohradu a ovečky se zatoulaly. Děti hrají pastýře a běží ovečky najít. Jeden z nich je ale vlk. Když on najde ovečku, už ji pastýři zachrání jenom tak, že řeknou veršík krále Davida.

Vyrábění: Nabízí se vyrobit si ovečku nebo udělat spoustu keříků a za jedním z nich bude jen vykukovat hlava ovečky.

Lukáš 15, 1-7

Do jeho blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli.
Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“
Pověděl jim toto podobenství:
„Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne?
Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, protože jsem nalezl ovci, která se mi ztratila.‘ Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.